Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.06.1997, sp. zn. 1 Tvno 162/97, ECLI:CZ:NS:1997:1.TVNO.162.1997.1

Číslo: 32/1998

Právní věta:

Při posuzování otázky, zda trestní stíhání nemohlo být skončeno ve lhůtě dvou roků trvání vazby podle § 71 odst. 3 tr. ř., je třeba zkoumat, zda tyto důvody ovlivňují délku řízení jako celku. Nelze přihlížet k důvodům, které se vztahují jen k určitému dílčímu omezenému úseku řízení. Není proto možné shledávat důležité důvody pro prodloužení vazby podle § 71 odst. 3 tr. ř. v řízení před soudem pouze v tom, že obžaloba byla podána za okolností, kdy téměř celá lhůta byla vyčerpána přípravným řízením. Důležité důvody ve smyslu § 71 odst. 3 tr. ř. musí být dány ve vztahu k řízení jako celku, tedy bez ohledu na to, zda jde o přípravné řízení nebo o řízení před soudem.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.06.1997

Spisová značka: 1 Tvno 162/97

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 71 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zrušil ke stížnosti obviněných usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 1997 sp. zn. 6 Ntv 10/97 a návrh předsedy senátu Obvodního soudu pro Prahu 6 na prodloužení vazby obviněných v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 2 T 59/97 zamítl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Vrchní soud v Praze podle § 71 odst. 3 tr. ř. prodloužil vazbu obviněných Z. O. a M. B. v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 2 T 59/97 do 2. 12. 1997.

Proti usnesení podali obvinění Z. O. a M. B. stížnost. Každý z obviněných ve stížnosti uplatnil námitky proti dalšímu trvání vazby s tím, že prodloužení vazby je neopodstatněné. Z obsahu a smyslu obou stížností je patrno, že obvinění sledují opravnými prostředky zrušení napadeného usnesení a propuštění z vazby.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že stížnosti obou obviněných jsou důvodné.

Na podkladě obžaloby podané u Obvodního soudu pro Prahu 6 dne 7. 5. 1997 jsou obvinění Z. O. a M. B. stíháni pro trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) a poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. Po podání obžaloby dosud nebylo nařízeno hlavní líčení.

Obvinění Z. O. a M. B. jsou ve vazbě od 2. 6. 1995 z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr. ř. Doba dvou roků, na kterou je trvání vazby omezeno podle § 71 odst. 3 tr. ř., uplynula dne 2. 6. 1997. Více než 15 dnů před skončením lhůty podal předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 6 návrh na prodloužení vazby.

Vrchní soud v Praze tím, že vazbu obviněných prodloužil, rozhodl v rozporu se zákonem.

Podle § 71 odst. 3 tr. ř. vazba v řízení před soudem spolu s vazbou v přípravném řízení nesmí trvat déle než dva roky. Pokud nebylo možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit a propuštěním obviněného na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního řízení, může o dalším trvání vazby na nezbytně nutnou dobu rozhodnout vrchní soud.

V posuzovaném případě není pro prodloužení vazby splněna ta podmínka, kterou citované ustanovení vymezuje tak, že ve stanovené lhůtě nebylo možné skončit trestní stíhání pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů. Vrchní soud v Praze v odůvodnění napadeného usnesení v tomto ohledu pouze konstatoval, že „průtahy ve věci nevznikly zaviněním obvodního soudu“, a odkázal na to, že se zřetelem na shromažďování důkazního materiálu, výslechy dalších spoluobviněných, řady svědků, přibrání znalce a vypracování znaleckého posudku na ocenění množství odcizených věcí, převážnou část dokazování vyčerpalo přípravné řízení. Ze skutečnosti, že téměř celá doba dvou roků trvání vazby byla vyčerpána v přípravném řízení a že soud nezpůsobil průtahy v řízení, ještě nevyplývá, že tu jsou závažné důvody ve smyslu § 71 odst. 3 tr. ř., pro které nebylo možné skončit trestní stíhání v uvedené lhůtě. Vrchní soud v Praze žádné takové důvody v napadeném usnesení neuvedl. Takové důvody ostatně nevyplývají ani z návrhu předsedy senátu Obvodního soudu pro Prahu 6 na prodloužení vazby. Ze spisu rovněž nejsou patrny.

Řízení před soudem je třeba spolu s přípravným řízením považovat za celek, to znamená za jediné řízení, na které se vztahuje lhůta stanovená v § 71 odst. 3 tr. ř. Není proto možné shledávat důležité důvody pro prodloužení vazby podle § 71 odst. 3 tr. ř. v řízení před soudem pouze v tom, že obžaloba byla podána za okolností, kdy téměř celá lhůta byla vyčerpána přípravným řízením. Důležité důvody ve smyslu § 71 odst. 3 tr. ř. musí být dány ve vztahu k řízení jako celku, to znamená bez ohledu na to, zda jde o přípravné řízení nebo o řízení před soudem. I když je možné souhlasit s Vrchním soudem v Praze v tom, že průtahy ve věci nevznikly zaviněním obvodního soudu, neznamená to, že jsou dány důležité důvody, pro které nebylo možné skončit trestní stíhání ve stanovené lhůtě. Zdlouhavost přípravného řízení neměla žádný zřetelný důvod, který by bylo možno označit za závažný. Tímto důvodem zejména nebyla složitost věci.

Trestná činnost, která je obviněným kladena za vinu, měla spočívat v sedmi útocích, jejichž podstatou bylo násilné vniknutí do různých restaurací a prodejem a odcizení zboží. Charakter této trestné činnosti, její rozsah a okruh prováděných důkazů ukazují na to, že se jedná o věc vyznačující se stupněm složitosti, který je v praxi orgánů činných v trestním řízení obvyklý. Má-li být složitost věci důvodem prodloužení vazby podle § 71 odst. 3 tr. ř., musí být dána již s určitým stupněm mimořádnosti, neboť prodloužení vazby je zákonem stanoveno jen jako výjimka ze zásady, že vazba v řízení před soudem spolu s vazbou v přípravném řízení smí trvat nejvýše dva roky. Složitost věci tedy v posuzovaném případě není důvodem prodloužení vazby. Při absenci jiných závažných důvodů, pro

které nebylo možné skončit trestní stíhání ve lhůtě uvedené v § 71 odst. 3 tr. ř., je zřejmé, že prodloužení vazby nepřicházelo v úvahu, a to ani za situace, kdy lze souhlasit s tím, že vazební důvody podle § 67 písm. a), c) tr. ř. stále trvají, a kdy propuštěním obviněných na svobodu může být případně i ohrožen účel trestního řízení.

Z těchto důvodů Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a zamítl návrh na prodloužení vazby obou obviněných.